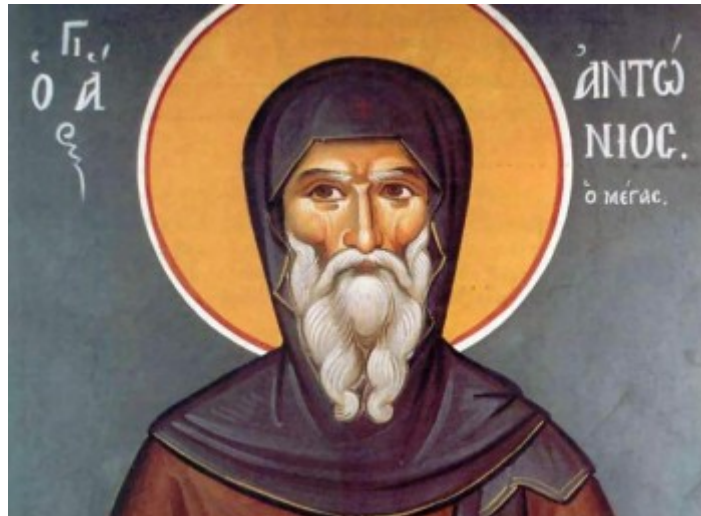

Άγιος Αντώνιος ο Μέγας καθηγητής της ερήμου

/ [Γνώμες](#)

• Γράφει ο Παναγιώτης Μυργιώτης, Μαθηματικός

Ο Άγιος Αντώνιος, λαοφιλής Άγιος της Εκκλησίας μας, έχει ονομαστεί «Μέγας» και «καθηγητής της ερήμου». Όλοι γνωρίζουμε ότι η Αγία μας Εκκλησία δεν απονέμει τίτλους εύκολα. Είναι όπως λέμε φειδωλή και τους απονέμει σε λίγους, σε ξεχωριστούς, για να τιμήσει τον υπέρ νουν και λόγον βίο τους. Ένα χαρακτηριστικό της ζωής του είναι ότι πολεμήθηκε ιδιαίτερα σκληρά από τον διάβολο.

Ο Άγιος Αντώνιος γεννήθηκε στο χωριό Κομά της Αιγύπτου το 251 μ.Χ. από γονείς πλούσιους και ευσεβείς. Δεν έμαθε καθόλου γράμματα, ήταν αγράμματος. Δεν τον έστειλαν οι γονείς του στο σχολείο από τον φόβο μήπως παρασυρθεί και γίνει ειδωλολάτρης. Προτιμούσαν το παιδί τους αγράμματο στον παράδεισο, παρά γραμματισμένο στην κόλαση. Όμως, του έδωσαν την κατά Θεόν μόρφωση και παιδεία. Σε ηλικία δεκαοκτώ χρονών έμεινε ορφανός από τους δυο γονείς του, με μεγάλη περιουσία και προστάτης της μικρότερης αδελφής του.

Στην εκκλησία άκουσε την ευαγγελική περικοπή με τον διάλογο του Χριστού με ένα νεαρό, στον οποίο ο Κύριος είπε: «Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ διάδος πτωχοῖς καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοί καὶ ἔξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῷ». Συγκλονίζεται και θεωρεί τα λόγια αυτά πρόσκληση του Χριστού προς τον ίδιο. Πωλεί την μεγάλη περιουσία και μοιράζει τα χρήματα στους φτωχούς. Αφού εμπιστεύτηκε την αδελφή του σε ένα κοινόβιο παρθένων, όπου ζούσαν ενάρετες παρθένες ασχολούμενες με έργα αγάπης, απαρνήθηκε τον κόσμο και

ασπάσθηκε τον μοναχικό βίο. Τότε άρχισε ο μακρύς δρόμος των αγώνων του στην έρημο.

Δεν υπάρχουν οργανωμένα μοναστήρια και καταφεύγει σε ένα ερημητήριο των περιχώρων, όπου κάποιος γέροντας ασκητής γίνεται ο πρώτος δάσκαλος για να τον καθοδηγήσει. Τα πάθη δεν βγαίνουν εύκολα. «Ύποπιάζω μου τό σῶμα καί δουλαγωγῶ», έλεγε ο Παύλος, «μή ποτε ἄλλοις κηρύξας ἐγώ αὐτός ἀδόκιμος γένωμαι». Συνεχῶς προσεύχεται στο Θεό. Του ζητάει να τον βοηθήσει στον αγώνα του, για την σωτηρία της ψυχής του. Ο Θεός ακούει την προσευχή του, όπως και κάθε χριστιανού που προσπαθεί και αγωνίζεται.

Αγρυπνεί συνεχῶς. Τρώει ελάχιστα μια φορά την ημέρα λίγο ψωμί με νερό και αλάτι. Συχνά μένει εντελῶς νηστικός για πολλές ημέρες. Αυτάρκης και λιτοδίαιτος. Προοδεύει πνευματικά. Ο διάβολος τον εντοπίζει, τον φθονά για τις επιδόσεις του και αρχίζει ο πόλεμος εναντίον του. Ξεκινά τον πόλεμο υπενθυμίζοντάς του τα πλούτη και τις ανέσεις που είχε. Του λέγει:«τι κουτός που είσαι άφησες πλούτη και ανέσεις και ήλθες εδώ να πεθάνεις από την πείνα και το κρύο. Δεν έχεις ένα στρώμα να κοιμηθείς. Θα πεθάνεις και είναι κρίμα. Έπειτα έχεις και μια αδελφή, που την άφησες;; Όλοι εμείς εκεί έξω στον κόσμο θα χαθούμε και είναι σωστό να σωθείς μόνο εσύ;;» Αυτές τις σκέψεις βάζει στο νου ο διάβολος και περιμένει. Στις δύσκολες αυτές στιγμές ο Αντώνιος καταφεύγει στον Θεό. Με προσευχή και νηστεία ζητά την βοήθεια του Θεού. Ο Θεός τον ενισχύει και ο διάβολος ηττάται.

Ο διάβολος επιμένει. Τούτη τη φορά θέλει να τον πειράξει σαρκικά και εμφανίζεται ως γυμνή γυναίκα μέσα στην έρημο.Του παρουσιάζει κέντρα διασκέδασewn και όργια . Θέλει να τον σκανδαλίσει εκμεταλλευόμενος την νεότητά του. Προσπαθεί ο διάβολος , μα αγωνίζεται και ο Άγιος με προσευχή, αγρυπνία και τέλεια νηστεία.Παρακαλεί τον Θεό να του δώσει δύναμη να αντέξει τον πειρασμό. Άλλοτε παρουσιάζεται μπροστά του με την μορφή μικρού παιδιού και του λέγει « : Αχ! Αντώνιε. Πολλούς πλάνεψα, πολλούς έβαλα κάτω και τους νίκησα, αλλά εσένα κουράστηκα να σε πολεμώ! Νομίζω, πώς δεν θα επιτύχω. Είσαι δυνατός. Σε παραδέχομαι». Το μέσο που χρησιμοποιεί τώρα ο σατανάς είναι η υπερηφάνεια. Ο Άγιος δεν υπερηφανεύτηκε, αλλά, αφού δόξασε τον Θεό για την δύναμη που του έδωσε, είπε στον διάβολο;: «Ύπαγε οπίσω μου, σατανά. Δεν σε φοβάμαι»

Στην Αίγυπτο το 311 ξεσπά άγριος διωγμός εναντίον των Χριστιανών. Ο Αντώνιος μαζί με άλλους μοναχούς πήγε στην Αλεξάνδρεια για να στηρίξει τους διωκόμενους αδελφούς, αποφασισμένος να μαρτυρήσει για τον Χριστό. Δεν φοβάται την απαγόρευση που επεβλήθη να μη μπαίνουν μοναχοί στα δικαστήρια που έσερναν τους πιστούς οι αιρετικοί.Πήγε και κάθισε σε περίοπτη θέση.

Μια ημέρα ενώ ησύχαζε στο κελί του εμφανίζεται ο Μαρτινιανός, ανώτατος αξιωματικός, και του ζητά να θεραπεύσει τη δαιμονόπληκτη κόρη του. Η απάντηση ήταν «αμαρτωλός άνθρωπος είμαι, όπως και εσύ. Εάν πιστεύεις στο Θεό πήγαινε, κάνε την προσευχή σου και η κόρη σου θα γίνει καλά». Ο πατέρας προσευχήθηκε και το θαύμα έγινε.

Επειδή αποζητεί περισσότερη ησυχία σκέπτεται να πάει στην Θηβαΐδα. Με δυο ψωμιά στα χέρια του κατεβαίνει στο ποτάμι για να βρει μεταφορικό μέσο. Εκεί, από άορατη φωνή πληροφορείται να πάει πιο βαθιά στην έρημο με οδηγούς μερικούς διερχόμενους Σαρακηνούς. Έτσι, με τους Σαρακηνούς έφτασε κοντά στην Ερυθρά θάλασσα σε εύφορη περιοχή. Τον βρήκαν οι μαθητές του από τους οποίους ζήτησε σκαπτικά μηχανήματα για να καλλιεργεί. Τα άγρια ζώα κατέστρεφαν τις καλλιέργειές του. Πιάνει ένα και του λέει: «Εγώ δεν σας ζημιώνω εσείς γιατί με ζημιώνετε. Μη πλησιάσετε, πηγαίνετε στην ευχή του Κυρίου». Τα ζώα εξαφανίστηκαν.

Ο Άγιος Αθανάσιος ο Μέγας υπήρξε στενός φίλος και βιογράφος του Αγίου Αντωνίου. Το έργο του «Βίος και πολιτεία του οσίου Αντωνίου», δίδει πολλές λεπτομέρειες για τη ζωή του Αγίου και τη θεολογική του σοφία, παρά το γεγονός της τελείας αγραμματοσύνης του.

Κοιμήθηκε οσιακά σε ηλικία 105 ετών και η μνήμη του εορτάζεται την 17η Ιανουαρίου.